

Жаноза намозининг шартлари | Фикҳ дарслари (263-дарс)

09:00 / 04 январь 2753

هُلِّلَا يَضَرُّ بَعْدَكَ نَبِيٌّ أَبْنَع
هُتَضَبَقْ مَا مَدَانًا لِقَاقُ هُنَع
هُوَلِّسَعَوُ، هَكَيْئَالْمَلَا
هُرَفَحَ وَهُوَطَّ نَحَ وَهُوَنَّفَكَ وَ
هُيَلَعِ أَوْلَصَوُ، هَلْ أُوْدَخِلَ أَوْ، هَلْ
هُوَعَضَوَفُ هَرْبَقِ أَوْلَخَدِّمُثْ
هُيَلَعِ أُوَعَضَوَوُ، هَرْبَقِ يَفِ

رُبَّ قُلٍّ أُنِمَ أُوجَرَخٌ مُثٌ ، نَبِّلَّا
مُثٌ ، بَارْتَلَا هَيْلَعٌ أُوْتَحٌ مُثٌ
هَذِهِ ، مَدَا يَنْبِ أَيُّ : أُولَاقِ
دَمَحًا هَاوَرٌ . مُكَّتِنُّسُ

Убай ибн Каъб розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Фаришталар Одам алайҳиссаломнинг жонини қабз қилганларидан сўнг у кишини ювдилар, кафанладилар, хушбўй нарса суртдилар, қабр қазидилар, лаҳад қилдилар, жаноза намози ўқидилар, сўнгра қабрга қўйдилар-да, устиларидан ғишт териб, қабрдан чиқиб, тупроқ тортдилар ва: «Эй Бану Одам, ушбу суннатингиздир», дедилар».

Аҳмад ривоят қилган.

Жаноза намозининг шартлари ҳам бошқа намозларнинг шартига ўхшайди. Жаноза намозида ҳам, барча намозларда бўлгани каби, таҳорат, сатри аврат, қиблага юзланиш шарт.

Ўлим, маййитни ювиш, дафн қилиш, қабр, унга оид ҳукмлар ҳамма билиши лозим бўлган ўта муҳим масалалардир. Аммо кўпчилик бу масалалардан хабардор эмас.

Бу масалалардан билинганлари ҳам ихтилофлидир. Кўпчилик улар ҳақида ишончли маълумот олишни истайди.

Албатта, бу хулосада барча далил ва ҳужжатларни жамлаган, таҳлил қилиб, тартибга солган фуқаҳоларимизнинг меҳнатлари самараларидан фойдаланамиз.

Энди «Мухтасари Виқоя»да бу борада келган матнларни шарҳлашга ўтайлик.

**Муҳтазарни ўнг ёнбоши ила қиблага юзлантириш суннатдир.
Чалқанча ётқизиш ихтиёр қилинган. Шаҳодат талқин қилинади.**

Муҳтазар(ўлимга юз тутган шахс)га нисбатан қилинадиган мустаҳаб ишлар:

1. Муҳтазарни суннатга биноан, ўнг ёнбоши билан қиблага қаратиб ётқизилади. Чунки вафот этганидан кейин худди шу ҳолда қабрга қўйилади.

Пайғамбаримиз алайҳиссалом Байтуллоҳ ҳақида: «У сизнинг тиригингизнинг ҳам, ўлигингизнинг ҳам қибласидир», деганлар.

عَدَاتِ قِيَابِ أَنْعُمِ كَالْحَالِ يَوْر
يَبْنُلَانَا: هُنَّ عُهُلُهَا يَضَر
أَمَلٌ مَّسَوٍ هِيَ لَعُهُلُهَا يَلَص
ءَارِبُهَا نَعْلَ لَأَسَ عَنِّي دَمُهَا مَدَق
يَفُوتُ: أَوْلَاقِ فِ رُوعِ مَنُوب
يَصُوءُ، كَلِ هِثْلُ ثِبِ يَصُوءُ
أَمَلِ عُلْبِ قُلُهَا يَلِ هَجُوي نَأ
هَلِ لَأُوسَرِ لَأَقِ فِ رَضُتُ حِ
مَّسَوٍ هِيَ لَعُهُلُهَا يَلَص

تَدَدَّرْ دَقْو ، ءَرْطِ فُلَابِ اصَا وَدَلَّو يَلَعْ ءَثَلُث

Имом Ҳоким Абу Қатодадан қилган ривоятда қуйидагилар айтилади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Мадинага келиб, Баро ибн Маърур ҳақида сўрадилар. «У вафот қилди. Молининг учдан бирини сизга васият қилди. Муҳтазар бўлганида қиблага юзлантиришга васият қилди», дейишди.

Шунда Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Соф табиатни топибди. Унинг учдан бирини боласига қайтардим», дедилар».

Агар бунинг иложи бўлмаса, уни чалқанча ҳолида юзи ва икки оёғини қиблага қаратиб ётқизилади ва оёқлари қиблага бўлиб қолмаслиги учун тиззаларининг остига бирор нарса қўйиб, кўтариб қўйилади. Чунки ушбу ҳолатда унинг жағини танғиш, кўзини юмдириш осон бўлади. Маййит қотганда букилиб қолмайди.

2. Муҳтазарга «Лаа илааҳа иллаллоҳу»ни айтиш талқин қилинади. Ҳанафий мазҳаби уламолари: «Маййитни лаҳадга қўйгандан кейин ҳам ушбу калимаи тавҳид талқин қилинади», деганлар.

هَلَلَا يَضَرَّ دِيغَسْ يَبَأْ نَع
هَلَلَا يَلَّصَّ يَبَّنَلَا نَع ، هَنْع
أُونُقَل «: لَأَقَمَّ لَسَوِ هَيْلَع
» هَلَلَا أَلْأَلْ أَلْ مُكَاتُوم

يُرَاخُ بُلَا لُ إِسْمَخْلَا هَاوْر

Абу Саъид розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Жон таслим қилаётганларингизга «Лаа илааҳа иллаллоҳу»ни талқин қилинглари», дедилар».

Бешовларидан фақат Бухорий ривоят қилмаган.

Ўлим олдида турган шахснинг ёнида ҳозир бўлган кишилар овозларини чиқариб «Лаа илааҳа иллаллоҳу»ни айтиб туришлари ҳукми мана шу ҳадиси шарифдан олинган.

Муҳтазарга «Шу калимани айт», деб мажбур қилинмайди. Жон аччиғида «Айтмайман», деб юбориши, юз ўгириши ёки бошқа ноқулай ҳолат пайдо бўлиши мумкин. Шунинг эътиборидан, ҳозир бўлганлар ўзларича овозларини чиқариб айтиб туришади. Муҳтазар ҳам айтса, тўхташади.

Охирги сўзи калимаи шаҳодат бўлган инсон бахтли бўлади. Муҳтазар калимаи шаҳодатни айтгандан кейин яна бошқа гап айтса, ҳозир бўлганлар яна калимаи шаҳодатни айта бошлайдилар.

Хуллас, нима бўлганда ҳам, муҳтазар ўз ихтиёри билан охирги сўз сифатида калимаи шаҳодатни айтишига эришишга ҳаракат қилинади.

3. Бу ҳолатдаги ишларни муҳтазарнинг энг яқин ва яхши кўрган кишиси, унга қандай муомала қилишни яхши биладиган одам қилиши керак.

Ўлганда жағи танғиб боғланади ва кўзлари юмдирилади. Унинг тахтаси ва кафанига тоқ санокда хушбўй нарса тутатилади.

مُكَاخْلَاوَنَابِحُ نُبَاوُدَمْحَايَوْر
لِاقُ هُنَعُ هَلَلَايَضَرِرَبَاجُ نَعُ

هُلِّلَا يُلَّصُّ بِبَنِي لَأَقِ مُتْرَمَجًا إِذَا: مَلَسَ وَهِيَ لَع يَفَو. «أَرْتِ وَهُرْمَجَ أَفَ تَيِّمًا أَثَالَتْ هُرْمَجَ أَفَ: هِيَ أَوْر

Аҳмад, Ибн Ҳиббон ва Ҳоким Жобир розияллоху анҳудан қилган ривоятда Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Агар майитга хушбўй тутатадиган бўлсангиз, тоқ қилинг», деганлар.

Бошқа бир ривоятда:

«Унга хушбўйни уч марта тутатинг», дейилган.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 5 октябрдаги 03-07/7013-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.